

Sygn. akt IV CSK 289/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa "S." Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.
przeciwko R. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 31 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę
1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 lutego 2013 r. i zaskarżył w niej rozstrzygnięcie zawarte w pkt II i III tego wyroku. Jako podstawy kasacji wskazał przepisy prawa procesowego i prawa materialnego (pkt 1 i 2 skargi). Motywując wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, skarżący wskazywał na to, że w rozpoznawanej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, a mianowicie - czy umowę realną - którą strony nazwały umową „użyczenia”, wskazując w niej na istotne elementy tej umowy oraz używając w umowie sformułowań, które mogą przesądzać o jej prawnym charakterze, można uznać za umowę nienazwaną i czy treść takiej umowy w kontekście jej zapisów oraz uregulowania w art. 710 k.c. mieści się w granicach swobody umów określonych w art. 353¹ k.c. (s. 6 skargi). Ponadto - zdaniem skarżącego - skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, gdyż Sąd Apelacyjny dopuścił się obrazy wskazanych w skardze przepisów prawa materialnego (s. 7 skargi). W skardze sformułowane zostały także odpowiednie wnioski kasacyjne (s. 4-5 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku, treść skargi kasacyjnej z zawartą w niej motywacją prawną wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz treść odpowiedzi powoda na skargę kasacyjną pozwanego, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie - wbrew stanowisku skarżącego - nie występują przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. W świetle dokonanych przez oba Sądy meriti ustaleń faktycznych istniały wystarczające podstawy do przyjęcia prawnej skuteczności umowy obligacyjnej wskazywanej w pkt 1 wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustalenia jej treści i skutków prawnych w sposób dokonany przez te Sądy. Nie sposób zatem twierdzić, że w tym zakresie pojawiło się jakieś doniosłe zagadnienie prawne dotyczące m.in. właściwych podstaw i metody stosowania wykładni postanowień umowy (wykładni oświadczeń woli stron). Zbyt ogólne jest także twierdzenie skarżącego, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.)

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 12 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).

aw

jw